

Қозоқбай ЙҮЛДОШЕВ

«АЛПОМИШ» ТАЛҚИНЛАРИ

ёки достон бадиияти ҳамда ўзбек маънавияти ҳақида айрим фикрлар

Тошкент «МАЪНАВИЯТ» 2002

Дунёга келибоқ йўқотганларим – юрагимда ўчмас армон бўлиб қолган отам Бойбек Йўлдошбек ўғли, онам Анзират Хидир қизи, сизларга бағишлайман.

Бу ўткинчи дунёда Қалдирғочойим ўлчовларига таяниб яшаган опам Ҳанифа Бойбек қизи ва барча яқинларим, сизларга бағишлайман.

Муаллиф

«АЛПОМИШ» ТАЛҚИНЛАРИ

ёки достон бадиияти ҳамда ўзбек маънавияти ҳақида айрим фикрлар

Тошкент «Маънавият» 2002

СҮЗ БОШИ

Инсоннинг эътиқоди фозиллик билан уйғуллашганда ёрқин бир манзара ҳосил бўлишига Қозоқбой Йўлдошевнинг «Алпомиш» талқинлари» китоби мисолида амин бўлдим. Очиги, чукур илмий қарашларни лўнда, халқона тилда баён этиш ҳар қандай олимнинг ҳам қўлидан келавермайди. Шунинг учун ҳам бизда халқ юрагига яқин, омма томонидан англаб олинадиган адабиётшунослик асарлари ҳам, адабиётчи олимлар ҳам кам. Мен проф. Қ. Йўлдошевнинг чиқишлиари, китобларини мунтазам кузатиб бораман. Ва ҳар гал ҳеч кимнига ўхшамайдиган илмий хulosани, қалбу шууримизга илиқ самимият, янги қарашлар олиб киргувчи бир фикрий нурни сезаман.

Ушбу китобда олимимиз халқ достончилигининг гултожи саналмиш «Алпомиш» хусусида тамомила ўзига хос, жуда ҳам оҳорли, ғоят оммабоп фикр-мулоҳазаларни баён этадики, шу замин ва миллатнинг қадим анъаналари, азалий қадриятларига чексиз муҳаббат алангаси қалбида ёнмаган одам ҳеч қачон бундай батафсил, оригинал илмий ишга қўл урмайди, деган хulosага келдим. Мазкур рисола муаллифининг ўзига хослиги нимада кўринади? У халқ оғзаки ижодидаги ҳар бир бадиий юксак асарга алоҳида миллий эстетик ҳодиса сифатида қарайди. У «Алпомиш»нинг миллий достонимиз эканлигини ҳаяжонлару даъватлар билан эмас, балки достоннинг матни замиридаги бадиий унсурлар ва тасвир ҳақиқатини деталлар асосида яққол кўрсатиш билан асослайди. Олим достонга бадиият мезонлари билан ёндашади, ундаги ҳар бир унсурни миллат тарихи, турмуш тарзи ва руҳиятидаги ўзига хосликлардан келиб чиқиб баҳолайди. Одатлар, анъаналар ортида миллат турганлигини, миллатнинг жонли одамлардан иборат эканлигини достон матнини чукур ва деярли сўзма-сўз таҳлил қилиш йўли билан кўрсатади.

Бизнинг фольклоршуносляrimиз «Алпомиш» ҳақида, асосан, ўзлари учун, факат бир-бирларигагина тушунарли йўсинда тадқиқот олиб боришаётган бир вақтда проф. Йўлдошев достоннинг бадиияти борасида достонхон омма тушунадиган тилда фикрлаш лозим ва мумкин эканлигини кўрсатдик, бу ишнинг маърифий-маънавий аҳамияти бекиёсdir. Бу хусусият ушбу тадқиқотнинг қимматини оширадиган асосий жиҳатdir. Олим «Алпомиш» достонини халқнинг қалбида етилган, ботинидан униб чиққан ҳисоблайди. Уни миллат қиёфасини, мангу ҳақиқат излаб тобланган қарашларини акс эттирган тиниқ бир адабий кўзгу санайди. Ана шу кўзгуга дарз кетмаслиги, бугунги авлодлар унда ўтмиши, ҳозири ва эртанги кунини тип-тиниқ ҳолда кўришини жон-дили билан истайди. Муаллифининг тили равон, содда, таъсирили, аниқ. Мулоҳазалари салмоқли ва изчил. Уларни оддий ўқувчи ҳам осон, ҳам ҳиссий қабул қиласади.

Олим «Алпомиш» достонини миллат рамзи, унинг шаъни деб билади ва унга берилган баҳолар замирида асарнинг эстетик қимматини, унда акс эттирилган қаҳрамонларнинг табиатию саъжиясини чукур ва холисона тадқиқ этишдан ўзга мақсад бўлмаслиги керак, деб ҳисоблайди. Бу достон ҳақида шунчаки гапириш ҳам, ўткинчи манфаатлар илинжида қалам

Хом семиз хотинлар чарчаб қолади

Парчадаги «аламжон» сўзи шу туришида ҳеч қандай маъно англатмайди. Қипчоқ лаҳжаси фонетик қонуниятлари «колам жаҳон», яъни “анча” маъносини англатувчи сўз «аламжаан» тарзида қўлланилишини тақозо қиласди. Шунингдек, иккинчи мисра бошидаги сўзлар қўшиб ёзилиши имло қоидасига мувофиқ. Акс ҳолда, бу икки сўз уюшиқ бўлакларга ўхшаб қолади.

Хуллас, «Алпомиш» достони матнини яратишда бадий макон ҳамда ареал лексика белгилари ҳисобга олиниши мақсадга мувофиқ бўлади. Шундай қилинганда, буюк эстетик мероснинг авлодларга бадий таъсир кўрсатиш имконияти ортади.

АДАБИЁТЛАР

1. Алпомиш. -Тошкент: «Шарқ», 1998.
2. «Алпомиш» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси. -Тошкент: «Фан», 1999.
3. Алпамыс. –Тошкент. «Санъат», 1999.
4. Алпамыс. –Алматы: «Академбас», 1957.
5. Алпамыс. –Алматы: «Академбас», 1961.
6. Алпамыс. –Алматы: «Жазушы», 1977.
7. Алпамыс батыр. Алматы: «Жалын», 1979.
8. Алты жасар Алпамыс. 1916.
9. Ақсауитты Алпамыс. –Алматы: «Жалын», 1985.
10. Батырлар жыры. –Ташкент: «Туркменбас», 1922.
11. Батырлар жыры. -Алматы: «Жалын», 1987.
12. Ёрматов И. Ўзбек халқ эпоси бадиияти («Алпомиш» достони асосида). Филолог. фанл. доктори илм. дар. учун ёзилган дисс. –Т.: 1993.
13. Ёрматов И. Ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси бадиияти. –Т.: 1994.
14. Жирмунский В. М. Тюркский героический эпос. –Ленинград: «Наука», 1974.
15. Жаббор Эшонқул. Фольклор: образ ва талқин. -Қарши: «Насаф», 1999.
16. Коллектив. Об эпосе «Алпамыш». –Ташкент: изд. АН УзССР, 1959.
17. Мадаев О. «Алпомиш» билан сухбат. -Тошкент: «Маънавият», 1999.
18. Сайдов М. Ўзбек халқ достончилигига бадиий маҳорат масалалари. –Тошкент: «Фан», 1969.
19. Юлдашева С. Поэтика узбекского народного поэтического эпоса «Алпамыш» (сюжетообразующие мотивы, сравнение и эпитет). Дисс. кан. фил. наук. –Ташкент: 1984.
20. Қиссаи Алғомиш. -Қозон: 1899.

МУНДАРИЖА

Сүз боши	3
«Алпомиш» ҳайрати ва достон илдизи	5
Сунъий талқинлар ва тасвир ҳақиқати.....	11
Достонда миллий рухият тадқики	27
Халқ ҳаёти, сўз ёғдуси ва тасвир жилоси	126
Бадиий матн масъулияти	145

2002 йил 5 март

Ҳаволалар:

1. Сайдов М. Ўзбек халқ достончилигига бадиий маҳорат масалалари. -Т.: «Фан», 1969., Юлдашева С. Поэтика узбекского народного поэтического эпоса «Алпамиш» (сюжетообразующие мотивы, сравнение и эпитет). Диссертация на соискание ученой степени кан. филолог. наук. –Т.: 1984., Ёрматов И. Ўзбек халқ эпоси бадиияти («Алпомиши» достони асосида). Филолог. фанл. доктори илм. дар. учун ёзилган дисс. –Т.: 1993., Ёрматов И. Ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси бадиияти. –Т.: 1994.
2. Ёрматов И. Ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси бадиияти. –Т.: 1994. 183-б
3. Жирмунский В. М. Тюркский героический эпос. –Ленинград: «Наука», 1974.
4. Ёрматов И. Ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси бадиияти. –Т.: 1994. 180-бет.
5. «Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси. -Т.: «Фан», 1999. 118, 121, 122- бетлар.
6. «Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси. -Т.: «Фан», 1999. 115, 124- бетлар.
7. Жаббор Эшонқул. Фольклор: образ ва талқин. -Қарши. «Насаф», 1999. 93-94-бетлар.
8. Ўзбек халқ достонлари. Рустам. -Т.: «Фан», 1956. 155-бет.
9. Алпомиши. -Т.: «Шарқ», 1998. 16-бет.
10. Жаббор Эшонқул. Фольклор: образ ва талқин. -Қарши. «Насаф», 1999. 96-97-бетлар.
11. Ж. Эшонқул. «Алпомиши» достони ва «Дада Қўркут китоби»даги тутқунлик мотивининг қиёсий таҳлили («Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси» тўплами). -Т.: «Фан», 1999. 167-бет.
12. Бизнинг рисоламиздаги барча парчалар «Алпомиши»нинг 1998 йилда амалга оширилган нашридан олинган.
13. Мадаев О. «Алпомиши» билан сұхбат. -Т.: «Маънавият», 1999. 20-бет.
14. Имомов К. «Алпомиши» достонининг айрим хусусиятлари («Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси тўплами). -Т.: «Фан», 1999. 102-бет.
15. Сайдов М. Ўзбек халқ достончилигига бадиий маҳорат масалалари. -Т.: «Фан», 1969. 39-бет.
16. Ўша асар. 151-бет.
17. Ўша асар. 174-бет.
18. Ҳоди Зариф. «Алпомиши» эпосининг асосий мотивлари («Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси тўпламидан). -Т.: «Фан», 1999. 27-бет.
19. Сайдов М. Ўзбек халқ достончилида бадиий маҳорат масалалари. -Т.: «Фан», 1969. 158-159-бетлар.
20. Мадаев О. «Алпомиши» билан сұхбат. -Т.: «Маънавият», 1999. 14-бет.
21. Жабборов И. «Алпомиши» достонининг тарихий-этнографик аҳамияти («Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси» тўпламида). -Т.: «Фан», 1999. 179-бет.
22. Алпомиши. -Т.: Шарқ, 1998. 59-бет.
23. Мадаев О. «Алпомиши» билан сұхбат. -Т.: Маънавият, 1999. 43-бет.
24. Ўзбек халқ достонлари. I том. -Т.: «Фан», 1956. 461-бет
25. Мадаев О. «Алпомиши» билан сұхбат. -Т.: «Маънавият», 1999. 24-бет.
26. Сайдов М. Ўзбек халқ достончилигига бадиий маҳорат масалалари. -Т.: «Фан», 1969. 173-бет.
27. Достон нашрида «тенгқури» дейилган. Гап кизнинг тенгқури, яъни тенгдоши ҳакида эмас, айнан, тенги – муносаби ҳакида кетяпти. Шу боис биз ўша шаклда олдик.
28. Мадаев О. «Алпомиши» билан сұхбат. -Т.: Маънавият, 1999. 23-бет.
29. Мадаев О. Алпомиши билан сұхбат. -Т.: Маънавият, 1999. 40-бет.
30. Алпомиши. -Т.: «Шарқ» нашриёт матбаа концерни, 1998. 143-бет
31. Жаббор Эшонқул. Фольклор: образ ва талқин. -Қарши: «Насаф», 1999. 113-, 125-бетлар.
32. Усмон Азим. Алпомиши (кинодостон). «Шарқ ўлдузи» журнали. 1999 йил 4-сон. 16-бет.
33. Йилқичинда – «йилки ичидা» бирикмасининг шеърий оханг талаби билан айтилиш шакли.
34. Тўбишқон – қуён.
35. Марол – кийик.
36. «Алпомиши» – ўзбек халқ қаҳрамонлик эпоси. -Т.: «Фан», 1999. 85-бет.
37. Ўзбек халқ достонлари. I-том. -Т.: «АН УзССР», 1956. 110-бет.
38. Ўзбек халқ достонлари. I-том. -Т.: «АН УзССР», 1956. 292-бет. Алпомиши». -Т.: «Ўздавна